

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗι 17 ΙΟΥΝΙΟΥ 1980 | ΤΕΥΧΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ | ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 355

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΑ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Ἀριθ. 29964/1087/80 (1)

Περὶ χαρακτηρισμοῦ ἰδιωτικῆς ὁδοῦ παρόδου τῆς ὁδοῦ Παλαιολόγου στὸ Δῆμο Χαλανδρίου στὸ Ο.Τ.38 ὅτι νομίμως προϋπάρχει τοῦ ἔτους 1923.

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ
ΔΙΑΜ. ΑΝΑΤ. ΑΤΤΙΚΗΣ

Ἔχοντας ὑπόψη:

1. Τὶς διατάξεις τῆς παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ ἀπὸ 17.7.1923 Ν.Δ/τος «περὶ σχεδίων πόλεων κ.λπ.».

2. Τὶς διατάξεις τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν.Δ/τος 1147/72 «περὶ διοικήσεως τῆς Μείζονος Πρωτευούσης».

3. Τὶς διατάξεις τοῦ Ν.Δ/τος 532/1970, σὲ συνδυασμὸ μὲ τὶς διατάξεις τῶν 712/1970 καὶ 198/72 Β.Δ/των.

4. Τὶς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 805/72 Β.Δ/τος «περὶ καθορισμοῦ διατηρουμένων ὑπὲρ τοῦ Νομάρχου Ἀττικῆς ἁρμοδιοτήτων».

5. Τὴν ἀπὸ 25.10.1979 αἴτηση τῆς Δίκης Τσιάμη, μὲ τὴν ὁποία ζητάει τὸ χαρακτηρισμὸ τῆς ἰδιωτικῆς ὁδοῦ παρόδου τῆς ὁδοῦ Παλαιολόγου Ο.Τ. 38 τοῦ Δήμου Χαλανδρίου, ὅτι νομίμως προϋπάρχει τοῦ ἔτους 1923.

6. Τὸ 2769/1963 συμβόλαιο τοῦ συμβ/φου Ἀθηνῶν Γεωργ. Δημ. Σγουμποπούλου, τὸ 1256/1926 προικοσύμφωνο τοῦ συμβ/φου Ἀθηνῶν Παναγιώτου Παπαδέλλου καὶ τὸ 968/1910 συμβόλαιο τοῦ συμβ/φου Ἀθηνῶν Βασ. Μπόσδα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα προκύπτει ὅτι ἡ ἰδιωτικὴ (πάροδος ὁδοῦ Παλαιολόγου) σχηματίσθηκε πρὶν ἀπὸ τὴν ἰσχὺ τοῦ Ν.Δ/τος 17.7.1923 καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ αὐτῆς ἔχουν ἀνεγερθεῖ οἰκοδομὲς παλαιότερα καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲν μπορεῖ νὰ καταργηθεῖ.

7. Τὴν ἀπὸ 26.2.1980 γνωμοδότηση τοῦ Συμβουλίου Δημ. Ἔργων Δ/τος Α.Α.

8. Τὸ τοπογραφικὸ διάγραμμα ὑπὸ κλίμακα 1:200 τῆς μηχ/κοῦ Σταματούλας Καζάκη, στὸ ὁποῖο σημειώνεται ἡ ἐν λόγῳ ὁδὸς μὲ ἐρυθρὰ γραμμή, ἀποφασίζουμε:

Χαρακτηρίζουμε τὴν ἰδιωτικὴ ὁδό, πάροδο τῆς ὁδοῦ Παλαιολόγου ποὺ βρίσκεται στὸ Ο.Τ. 38 τοῦ Δήμου Χαλανδρίου καὶ φαίνεται στὸ ἀνωτέρω σχεδιάγραμμα, ὅτι νομίμως προϋπάρχει τοῦ ἔτους 1923.

Ἡ ἀπόφαση αὐτὴ νὰ δημοσιευθεῖ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἁγία Παρασκευή, 8 Μαΐου 1980

Ὁ Νομάρχης
ΝΙΚΗΤΑΣ ΚΩΒΑΙΟΣ

Ο.Τ. 38

Ο.Τ. 37

ΟΔΟΣ

απόδοση 24984/1087/80
ο Νομάρχης Α. Α.
5-5-80

ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΚΟ ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ
ΙΔΙΩΤΙΚΗΣ ΟΔΟΥ Κ' ΤΩΝ ΕΠ' ΑΥΤΗΣ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΩΝ
Κ' ΤΗΣ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ ΔΙΚΗΣ ΤΣΙΑΜΗ
ΣΤΟ Ο.Τ. 38 ΤΟΥ ΧΑΛΑΝΔΡΙΟΥ

ΚΛ: 1:200

Η ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ

ΣΤΑΜΑΤΟΥΛΑ Γ. ΚΑΖΑΚΗ
ΑΡΧΙΤΕΚΤΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
ΔΙΠΛ/ΧΟΣ Ε.Μ.Π.
ΧΡΥΣΑΝΘΕΜΩΝ 18 ΧΑΛΑΝΔΡΙ
Α.Μ. Υ.Π.Δ.Α. 9493
Δ.Α.Α. 4003
ΤΗΛ. 6813.300

'Αριθ. 505 (2)

Περὶ καθορισμοῦ τοῦ ἀπαιτουμένου ἀριθμοῦ θέσεων σταθμεύσεως αὐτ/των ἀναλόγως τῆς χρήσεως καὶ τοῦ μεγέθους τῶν κτιρίων στὴν πόλη τῆς Βεροίας, Ν. 'Ημαθίας.

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

Έχοντας ὑπόψη:

1. Τὶς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 παρ. 5, τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 4 καὶ τοῦ ἄρθρου 3 παρ. 1 τοῦ Ν. 960/79 (ΦΕΚ 194/Α'/25.8.79 «περὶ ἐπιβολῆς ὑποχρεώσεων πρὸς δημιουργίαν χώρων σταθμεύσεως αὐτοκινήτων διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν κτιρίων καὶ ρυθμίσεως συναφῶν θεμάτων».

2. Τὶς διατάξεις τοῦ Π. Δ/τος 720/79 (ΦΕΚ 216Α/15.9.79) «περὶ ρυθμίσεως τῶν ὑποχρεώσεων ἐξασφαλίσεως χώρου σταθμεύσεως αὐτ/των εἰς πόλεις ἢ οἰκισμοὺς τῆς χώρας πληθυσμοῦ ἄνω τῶν 15.000 κατοίκων καὶ εἰς ἐντὸς ἐγκεκριμένου σχεδίου περιοχάς».

3. Τὴν 116/80 ἀπόφαση τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Βεροίας, σχετικὰ μὲ τὴ διαμόρφωση προτάσεων γιὰ τὴν ἐπιβολὴ ὑποχρεώσεων δημιουργίας χώρων σταθμεύσεως αὐτ/των στὶς οἰκοδομές.

4. Τὴν ἀπὸ 6 Μαΐου 1980 ἔκθεση τοῦ τμήματος Πολεοδομίας καὶ Πολ/κῶν ἐφαρμογῶν τῆς Νομαρχίας 'Ημαθίας, ἀποφασίζουμε:

Όπως ἐντὸς τοῦ ἐγκεκριμένου ρυμοτομικοῦ σχεδίου καὶ ἐνιαίως γιὰ ὅλη τὴν πόλη τῆς Βεροίας ὁ ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς τῶν θέσεων σταθμεύσεως, ἀναλόγως τῆς χρήσεως καὶ τοῦ μεγέθους τοῦ κτιρίου, ὑπολογίζεται σύμφωνα μὲ τὰ ὅσα ὁρίζονται στὰ παρακάτω ἄρθρα:

Άρθρο 1.

Α) Γιὰ τὶς κατοικίες. Μία θέση σταθμεύσεως ἀνὰ τριακόσια (300) μ² ἐπιφάνειας κτιρίου. 'Ο ἀνωτέρω προκύπτων ἀριθμὸς δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι μικρότερος τῆς μιᾶς θέσεως σταθμεύσεως ἀνὰ κατοικία ἢ ἀνὰ διαμέρισμα, ἐφόσον στὸ ἴδιο κτίριο κατασκευάζονται περισσότεροι τοῦ ἑνὸς αὐτοτελεῖς χῶροι κατοικίας (διαμερίσματα) ἐνῶ δὲν ὑπολογίζονται στὴν περίπτωση αὐτὴ τὰ διαμερίσματα μὲ ἐπιφάνεια μικρότερη ἀπὸ ἑκατὸ (100) μ².

2) Γιὰ γραφεῖα (ἰδιωτικὰ ἢ δημόσια) καθὼς καὶ γιὰ κάθε ἄλλη χρήση ποὺ δὲν ἀναφέρεται στὶς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου: Μία θέση σταθμεύσεως ἀνὰ ἑκατὸ (100) μ² ἐπιφάνειας κτιρίου. 'Ο ἀριθμὸς ποὺ προκύπτει κατὰ τὰ ἀνωτέρω δὲν μπορεῖ κατὰ κτίριο νὰ εἶναι μικρότερος τῆς μιᾶς θέσεως γιὰ κάθε αὐτοτελῆ χῶρο γραφείου.

3) Γιὰ καταστήματα καὶ ἐν γένει ἐμπορικὲς χρήσεις: Μία θέση σταθμεύσεως ἀνὰ ἑκατὸν πενήντα (150) μ². 'Ο ἀριθμὸς ποὺ προκύπτει ἔτσι δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι μικρότερος τῆς μιᾶς θέσεως σταθμεύσεως ἀνὰ κατάστημα. Δὲν ὑπολογίζονται στὴν περίπτωση αὐτὴ τὰ καταστήματα ἐπιφάνειας μικρότερης ἢ ἴσης τῶν σαράντα (40) μ².

4) Γιὰ τὶς κατὰ τὴν προηγούμενη παραγρ. τρεῖς χρήσεις καὶ γιὰ καταστήματα μικτῆς λειτουργίας ἐμπορίας τροφίμων ἢ ἄλλων εἰδῶν (ὡς ἐμπορικῶν, φαρμακείων - ὀπτικῶν, εἰδῶν παντοπωλείων, κρεοπωλείων, πτηνοπωλείων, ἰχθυοπωλείων κλπ.), τὰ ὁποῖα διαθέτουν ἐπιφάνεια πωλήσεως ἴσης ἢ μεγαλύτερη τῶν 200 μ², ἀλλὰ ὄχι μεγαλύτερη ἀπὸ 500 μ², ὁ κατὰ τὰ ἀνωτέρω προκύπτων ἀριθμὸς θέσεων θὰ πρέπει νὰ μὴν ὑπολείπεται τῆς μιᾶς θέσεως σταθμεύσεως ἀνὰ 80 μ² ἐπιφάνειας πωλήσεως, Γιὰ ἐπιφάνεια πωλήσεως ἴση ἢ μεγαλύτερη τῶν 500 μ² θὰ πρέπει νὰ μὴν ὑπολείπεται τῆς μιᾶς θέσεως σταθμεύσεως ἀνὰ 60 μ² ἐπιφάνειας πωλήσεως.

5) Γιὰ ἑστιατόρια, ζαχαροπλαστεῖα, ἀναψυκτήρια, κέντρα διασκεδάσεως, αἴθουσες θεαμάτων συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν δημοσίων τοιούτων, μουσεῖα καθὼς καὶ γιὰ λοιπὲς παρεμφερεῖς χρήσεις.

Μία θέση σταθμεύσεως ἀνὰ ἑξήντα (60) μ² αἰθούσης ποὺ ἐξυπηρετεῖ τὴ βασικὴ λειτουργία τοῦ κτιρίου χωρὶς νὰ ὑπολογίζονται οἱ χῶροι εἰσόδων — ἐξόδων τῆς αἰθούσης, καθὼς καὶ οἱ ἐν γένει βοηθητικοὶ χῶροι αὐτῆς.

6) Γιὰ ξενοδοχεῖα: Μία θέση σταθμεύσεως ἀνὰ δέκα πέντε (15) κλίνες. Γιὰ ξενοδοχεῖα τὰ ὁποῖα διαθέτουν αἴθουσες ἑστιατορίων ζαχαροπλαστείων καὶ ἐν γένει αἴθουσες θεαμάτων ἐφαρμόζεται ἡ παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 2 τῆς παρούσης ἀποφάσεως. Εἰδικῶς γιὰ ξενοδοχεῖα δυναμικότητος μεγαλυτέρας τῶν διακοσίων (200) κλινῶν πέρα ἀπὸ τὶς ἀνωτέρω θέσεις θὰ πρέπει νὰ ἐξασφαλίζεται πρὸ τῆς εἰσόδου τοῦ ξενοδοχείου χῶρος διὰ στάθμευση ἢ στάση μεγάλων αὐτ/των (λεωφορείων, πούλμαν κλπ.) ὑπολογιζομένης μιᾶς θέσεως σταθμεύσεως μεγάλου αὐτ/του ἀνὰ 200 κλίνες.

7) Γιὰ ἀποθῆκες (ποὺ στεροῦνται προσθήκης) ἐργαστήρια, βιοτεχνίες καὶ ἐν γένει κτίρια βιομηχανικῶν ἐγκαταστάσεων καθὼς καὶ λοιπὲς παρεμφερεῖς χρήσεις. Μία θέση σταθμεύσεως ἀνὰ διακόσια (200) μ² ἐπιφάνειας κτιρίου.

Εἰδικότερα γιὰ τὰ κτίρια τῶν χρήσεων αὐτῶν, γιὰ τὰ ὁποῖα ἀναλογοῦν περισσότερα ἀπὸ 50 μ² ἐπιφάνειας κτιρίου ἀνὰ ἀπασχολούμενο ἄτομο θὰ πρέπει νὰ λαμβάνεται μία θέση σταθμεύσεως ἀνὰ τριακόσια (300) μ² ἐπιφάνειας κτιρίου. 'Η ἐκπλήρωση τῶν προϋποθέσεων τῆς περιπτώσεως αὐτῆς βεβαιώνεται βάσει στοιχείων παρεχομένων ἀπὸ τὶς ἁρμόδιες ὑπηρεσίες τοῦ 'Υπουργείου Βιομηχανίας.

8) Γιὰ γηροκομεῖα, παιδικὰ - ἐφηβικὰ ἄσυλα, καθὼς καὶ λοιπὲς παρεμφερεῖς χρήσεις. Μία θέση σταθμεύσεως ἀνὰ τριάντα (30) κλίνες.

9) Γιὰ νοσοκομεῖα, κλινικὲς καὶ θεραπευτήρια: Μία θέση σταθμεύσεως ἀνὰ εἴκοσι πέντε (25) κλίνες.

10) Γιὰ ἐκπαιδευτήρια, ἰδιωτικὰ ἢ δημόσια, στοιχειώδους καὶ μέσης βαθμίδας ἐκπαιδεύσεως καὶ λοιπὲς παρεμφερεῖς χρήσεις: Μία θέση σταθμεύσεως ἀνὰ τρεῖς (3) αἴθουσες διδακτηρίου. Γιὰ Πανεπιστήμια, 'Ανώτατα καὶ 'Ανώτερα 'Εκπαιδευτήρια ἢ ἀνώτερες ἐκπαιδευτικὲς σχολές: Μία θέση σταθμεύσεως ἀνὰ ἑκατὸ (100) μ² ἐπιφάνειας κτιρίου. Στὴν ἐπιφάνεια τοῦ κτιρίου δὲν προσμετροῦνται τυχὸν κλειστοὶ χῶροι γυμναστηρίου ἢ ἐν γένει ἀθλοπαιδιῶν.

11) Γιὰ γυμναστήρια, γήπεδα ἀθλοπαιδιῶν καὶ ἐν γένει ἀθλητικῶν ἐγκαταστάσεων: Μία θέση σταθμεύσεως ἀνὰ τριακόσια (300) μ² ἐπιφάνειας ἀθλήσεως. Στὸν ἀριθμὸ θέσεων ποὺ προκύπτει σύμφωνα μὲ τὰ παραπάνω προστίθεται μία θέση σταθμεύσεως ἀνὰ 25 θέσεις θεατῶν, ἐφόσον γιὰ τὰ ὑπόψη κτίρια ἢ ἐγκαταστάσεις προβλέπονται κερκίδες βάσει τῶν ὁποίων καὶ ὑπολογίζεται ὁ ἀριθμὸς τῶν θεατῶν.

Άρθρο 2.

1) Στὶς περιπτώσεις τῶν παραγρ. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 καὶ 11 ἐφόσον κατὰ τὸν ὑπολογισμὸ τῶν θέσεων σταθμεύσεως προκύπτει ὑπόλοιπο ἐπιφάνειας κτιρίου μεγαλύτερο ἢ ἴσο τοῦ ἡμίσεος τῆς ὁριζομένης γιὰ μιὰ θέση, προστίθεται γιὰ τὸ ὑπόλοιπο τοῦτο μία θέση. 'Εὰν προκύπτει ὑπόλοιπο μικρότερο τοῦ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἡμίσεος, τοῦτο ἀμελεῖται.

2) Γιὰ κτίρια, τὰ ὁποῖα ἐξυπηρετοῦν περισσότερες ἀπὸ μία ἀπὸ τὶς κατὰ τὸ ἄρθρο 1 χρήσεις ὡς συνολικῶς ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς θέσεων σταθμεύσεως αὐτῶν λαμβάνεται τὸ ἄθροισμα τῶν ἀπαιτουμένων γιὰ κάθε χρήση.

3) Γιὰ τὶς παρακάτω περιπτώσεις ἐπιβάλλεται ἡ ἐξασφάλιση ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ γηπέδου στὸ ὁποῖο ἀνεγείρεται τὸ κτίριο ἢ σὲ ἄμεση γειτνίαση μὲ αὐτὸ ποσοστοῦ τοῦ συνολικὰ σὲ κάθε περίπτωση ἀπαιτουμένου ἀριθμοῦ θέσεων σταθμεύσεως. Οἱ περιπτώσεις αὐτὲς καὶ τὸ ἀντίστοιχο ἐπιβαλλόμενο ποσοστὸ ὁρίζονται ὡς ἑξῆς:

α) Γιὰ τὶς περιπτώσεις τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου 1 σὲ 10%, ἐφόσον ὁ συνολικὰ ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς θέσεων σταθμεύσεως ὑπερβαίνει τὶς 10.

β) Γιὰ τὶς περιπτώσεις τῆς παραγρ. 4 τοῦ ἴδιου ἄρθρου, σὲ 50%.

γ) Γιὰ τὶς περιπτώσεις τῆς παραγρ. 5 τοῦ ἴδιου ἄρθρου, σὲ 50%, ἐφόσον ὁ συνολικὰ ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς θέσεων σταθμεύσεως ὑπερβαίνει τὶς 10.

δ) Γιὰ τὶς περιπτώσεις τῆς παραγρ. 6 τοῦ ἴδιου ἄρθρου σὲ 50%, ἐφόσον ἡ δυναμικότητα τοῦ ξενοδοχείου ὑπερβαίνει τὶς ἑκατὸ (100) κλίνες.

ε) Γιὰ τὶς περιπτώσεις τῆς παραγρ. 11 τοῦ ἴδιου ἄρθρου σὲ 80%.

4) Ἐφόσον κατὰ τὸν ὑπολογισμὸ τοῦ κατὰ τὴν ὡς ἄνω παράγρ. 3 ποσοστοῦ θέσεων σταθμεύσεως προκύπτει κλάσμα θέσεως λαμβάνεται στὴ μιὰ θέση σταθμεύσεως τὸ κλάσμα αὐτό.

5) Γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τοῦ παρόντος ἄρθρου ἡ γειτνίαση θεωρεῖται ἄμεση, ἐφόσον οἱ εἴσοδοι ἢ ἔξοδοι τῶν χώρων σταθμεύσεως δὲν ἀπέχουν ἀπὸ τὶς κύριες εἰσόδους ἢ ἐξόδους τῶν ἐξυπηρετουμένων κτιρίων ἢ ἐγκαταστάσεων ἀπόσταση πορείας μεγαλύτερη ἀπὸ ἑκατὸ (100) μ.

Ἄρθρον 3.

1. Προσθῆκες καθ' ὕψος ἢ κατ' ἐπέκταση ὑφισταμένων κτιρίων καὶ μέχρις ὀγδόντα (80) $μ^2$ ἐπιφάνειας ἐξαιροῦνται τῆς κατὰ τὸν Νόμο 960/79 ὑποχρεώσεως ἐξασφαλίσεως χώρου σταθμεύσεως αὐτοκινήτου, ἐφόσον τὸ συνολικὸ ἐμβαδὸν τοῦ ὑφιστάμενου κτιρίου δὲν ὑπερβαίνει τὰ διακόσια (200) $μ^2$.

2. Οἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται μόνο γιὰ τὴν πρώτη μετὰ τὴν ἔναρξη ἰσχύος τοῦ Νόμου 960/79 προσθήκη.

Ἄρθρο 4.

1. Στὴν παροῦσα ἀπόφαση ὅπου δὲν γίνεται διάκριση στὸν καθορισμὸ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν θέσεων μεταξὺ μικροῦ καὶ μεγάλου αὐτοκινήτου ἐννοεῖται τὸ μικρὸ ἐπιβατικό. Γιὰ τὸν ὑπολογισμὸ τῆς συνολικῆς ἐπιφάνειας τοῦ χώρου σταθμεύσεως ὁ ἀριθμὸς τῶν θέσεων ἀνάγεται σὲ ἐπιφάνεια χώρου σταθμεύσεως ὡς ἑξῆς:

α) Γιὰ μία θέση σταθμεύσεως μικροῦ ἐπιβατικοῦ αὐτοκινήτου λαμβάνονται εἴκοσι (20) $μ^2$ ἐπιφάνειας χώρου σταθμεύσεως.

β) Γιὰ μία θέση μεγάλου ἀκινήτου λαμβάνονται πενήντα (50) $μ^2$ ἐπιφάνειας χώρου σταθμεύσεως.

2. Εἰδικὰ γιὰ τὶς περιπτώσεις κατασκευῆς μηχανικῶν χώρων σταθμεύσεως (γκαρὰζ λειτουργοῦντα ἀποκλειστικὰ μὲ μηχανικὸ τρόπο τοποθετήσεως τῶν αὐτοκινήτων σὲ θέση σταθμεύσεως, ἡ ἀπαιτουμένη γιὰ κάθε θέση ἐπιφάνεια χώρου σταθμεύσεως προκύπτει βάσει τῶν στοιχείων τοῦ κατασκευαζόμενου μηχανικοῦ χώρου σταθμεύσεως.

Ἄρθρο 5.

Οἱ διατάξεις τῆς παρούσης ἀποφάσεως δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴ στὶς ὑπὸ στοιχεῖα α περιπτώσεις τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Ν. 651/77.

Ἡ ἀπόφαση αὐτὴ νὰ δημοσιευθεῖ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Βέροια, 2 Ἰουνίου 1980

Ὁ Νομάρχης
Γ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ἀριθ. ΤΗ 1299 (3)

Περὶ ἐγκρίσεως τῆς ἀπὸ 25.2.1980 ἐκθέσεως καθορισμοῦ ὁρίων οἰκισμοῦ Ἀλιστράτης Κοινότητος Ἀλιστράτης, Ν. Σερρῶν.

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΣΕΡΡΩΝ

Σύμφωνα μέ:

1) Τὶς διατάξεις: α) Τοῦ Ν. 947/79 περὶ οἰκιστικῶν περιοχῶν ἄρθρ. 62 παρ. 8, β) τὸ ἀπὸ 21.11.79 Προεδρικὸ Διάταγμα, ποὺ δημοσιεύθηκε στὸ 693/11.12.79 Φ.Ε.Κ. ἄρθρο 2 παρ. 3 «περὶ τοῦ τρόπου καθορισμοῦ ὁρίων οἰκισμῶν πρὸ τοῦ ἔτους 1923 στερουμένων σχεδίου ρυμοτομίας.

2) Τὴν Τ.Υ. 10886/80 ἀπόφασή μας σχετικὰ μὲ τὴν σύσταση Ἐπιτροπῆς γιὰ τὸν καθορισμὸ τῶν ὁρίων τοῦ οἰκισμοῦ Ἀλιστράτης Κοινότητος Ἀλιστράτης.

3) Τὴν ἀπὸ 25.2.1980 Ἔκθεση καθορισμοῦ ὁρίων οἰκισμοῦ Ἀλιστράτης μαζὶ μὲ τοπογραφικὸ σκαρίφημα ποὺ συντάχθηκε ἀπὸ τὴν ἀνωτέρω ἐπιτροπή.

4) Τὴ 1099/2.5.80 ἀναφορὰ τῆς Κοινότητος Ἀλιστράτης ποὺ ἀναφέρει ὅτι κατὰ τῆς ἐκθέσεως αὐτῆς δὲν ὑποβλήθηκαν ἐνστάσεις ὡς καὶ τὰ συνημμένα δικαιολογητικὰ ἤτοι α) τῆς ἀριθ. 836/8.4.80 προσκλήσεως, β) ἀποδεικτικὸ δημοσιεύσεως τῆς ἀνωτέρω προσκλήσεως καὶ γ) τὸ ὑπ' ἀριθ. 3034/10.4.80 Φύλλο Ἐφημερίδος «Σερραϊκὸ Θάρρος» εἰς τὸ ὁποῖο δημοσιεύθηκε ἡ ἀνωτέρω πρόσκληση.

5) Τὴ γνώμη τοῦ Περιφερειακοῦ Συμβουλίου Δημοσίων Ἔργων τῆς Νομαρχίας μας ποὺ διατυπώθηκε στὸ πρακτικὸ του ἀριθ. 8 τῆς 9.5.80 καὶ στὴν ἀριθ. 71 πράξη αὐτοῦ, ἀποφασίζουμε:

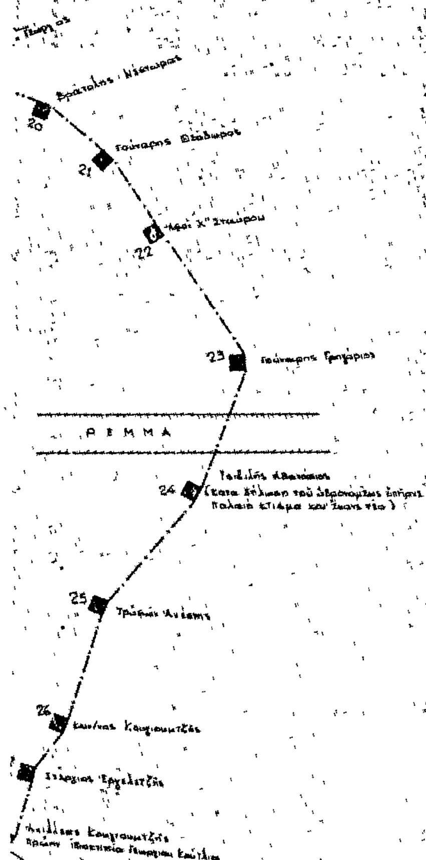
Ἐγκρίνουμε τὴν ἀπὸ 25.2.80 ἔκθεση Κανονισμοῦ ὁρίων τοῦ ὑφισταμένου πρὸ τοῦ 1923 οἰκισμοῦ Ἀλιστράτης Κοινότητος Ἀλιστράτης Ν. Σερρῶν ποὺ συντάχθηκε ἀπὸ τὴν ἀνωτέρω ἐπιτροπὴ καὶ τὰ ὁποῖα ἐμφαίνονται στὸ σχεδιάγραμμα ποὺ συνοδεύει τὴν ἔκθεση.

Σέρραι, 13 Μαΐου 1980

Ὁ Νομάρχης
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΓΥΦΤΟΥΛΑΣ

ΣΚΑΡΙΦΗΜΑ ΟΙΚΙΣΜΟΥ ΑΛΙΣΤΡΑΤΗΣ
ΕΜΦΑΙΝΟΝ ΤΑ ΟΡΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟ ΤΟΥ 23 ΚΑΤΟΙΚΗΜΕΝΗΣ
ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΠΟΥ ΣΥΝΟΔΕΥΕΙ ΤΗΝ ΕΚΘΕΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΒΑΣΕΙ ΤΟΥ ΑΡΘ. 2 ΠΑΡ. 3 ΤΟΥ ΑΠΟ 21-11-79 Π.Δ. ΦΕΚ 693/1-12-79

650170

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

'Αριθ. 4655 (4)

Περὶ εἰδοποιήσεως γιὰ τὴν παρακατάθεση ποὺ ἔγινε ἀπὸ τὸ Δῆμο 'Αγίας Παρασκευῆς 'Αττικῆς, ὑπὲρ εἰκαζομένων δικαιούχων Γεωργίου Νικολογιάννη, Βασιλικῆς Μαμάη κλπ. πλατείας 'Υακίνθου καὶ 'Υακίνθου δρχ. 9.360+ 565.360.

ΔΗΜΟΣ ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

'Ο Δῆμος 'Αγίας Παρασκευῆς παρακατάθεσε στὸ Ταμεῖο Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων (γραφεῖο Παρ/κῶν 'Αγίας Παρασκευῆς): α) δρχ. 9.360 ὑπὲρ Βασιλικῆς Μαμάη μὲ τὸ 83/28.5.1980 καὶ β) δρχ. 565.360 ὑπὲρ Γεωργίου Νικολογιάννη μὲ τὸ 84/28.5.1980 γραμμάτιο συστάσεως παρακαταθήκης, καθὼς καὶ ὑπὲρ κάθε ἄλλου εἰκαζομένου δικαιούχου, γιὰ ἀποζημίωση τμήματος οἰκοπέδου, λόγω ρυμοτομίας, ποὺ βρίσκεται στὴ διασταύρωση τῶν ὁδῶν Κύθνου καὶ 'Υακίνθου, ἐκτάσεως, τοῦ τῆς ἀνωτέρω πρώτη 11,70 M² καὶ τοῦ δευτέρου 706,70 M² πρὸς δρχ. 800 ἀνὰ M² τιμῆς προσωρινῆς, ἡ ὁποία καθορίστηκε δυνάμει τῆς 166/1975 ἀποφάσεως τοῦ Μονομελοῦς Πρωτοδικείου 'Αθηνῶν. Οἱ ἐκτάσεις αὐτὲς φαίνονται ἀπὸ τὴν 52/73 πράξη ἀναλογισμοῦ ἀποζημιώσεως καὶ στὸ συνημμένο σ' αὐτὴ διάγραμμα τοῦ ἁρμόδιου Τεχν. 'Υπαλλήλου. 'Η πράξη αὐτὴ ἔχει ἐγκριθεῖ μὲ τὴν Υ.Π. 225482/1887/73 ἀπόφαση τοῦ Νομάρχη 'Ανατ. 'Αττικῆς. Ὅθεν καλοῦνται οἱ ἀνωτέρω, ὅπως καὶ κάθε ἄλλος εἰκαζόμενος δικαιοῦχος νὰ ἐνεργήσουν τὰ τοῦ νόμου, νὰ ἀναγνωρισθοῦν ἀληθεῖς δικαιοῦχοι καὶ εἰσπράξουν κάθε κατὰ τὰ ἄνω ἀποζημίωσή του, ὅπως ὁρίζει ὁ νόμος.

'Εν 'Αγ. Παρασκευῇ τῇ 11 'Ιουνίου 1980

'Ο Δήμαρχος
ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΚΑΤΣΑΡΑΣ

(5)

Περὶ εἰδοποιήσεως τῆς γενομένης παρακαταθέσεως ἀποζημιώσεως λόγῳ τακτοποιήσεως οἰκοπέδων ἐν 'Αμαρουσίῳ 'Αττικῆς.

Παρὰ τοῦ Νίκου Σουβλῆ δικηγόρου, ἐνεργοῦντος κατ' ἐντολὴν τῆς Δέσποινας Θεολ. Τσαρκατζόγλου, διαμενούσης ἐν 'Αθήναις, γνωστοποιεῖται ὅτι ἡ προσδιορισθεῖσα διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 1267/79 ἀποφάσεως τοῦ Μονομελοῦς Πρωτοδικείου 'Αθηνῶν, προσωρινὴ ἀποζημίωσις τοῦ —κατ' ἐφαρμογὴν τῆς ὑπ' ἀριθ. 35/1977 Πράξεως τακτοποιήσεως οἰκοπέδων τῆς ὑπηρεσίας πολεοδομίας Νομαρχίας 'Αττικῆς (Δ/τος 'Ανατ. 'Αττικῆς)— τμήματος οἰκοπέδου, ἐμβαδοῦ 118,50 μ.τ. ὑπὸ στοιχ. 8—15—14—17—27—9—8, φερομένου ἐν τῇ ἄνω Πράξει ἐπ' ὀνόματι Γεωργίου Σ. Κεχριμπαρίδη, μὲ ὑπόχρεων καταβολῆς τὴν ἀνωτέρω γνωστοποιοῦσαν, ἧς ἡ παρακειμένη ἰδιοκτησία ἐμφαίνεται εἰς τὸ συνοδεῦον τὴν ἄνω Πρᾶξιν σχεδιάγραμμα ὑπὸ τοὺς ἀριθμούς: 1—2—3—4—5—6—7—8—9—10—28—29—1 (τοῦ δὲ Γεωργ. Κεχριμπαρίδη ὑπὸ τοὺς ἀριθμούς: 5—6—7—8—9—10—26—18—25—23—19—20—21—5) ἐκ δραχμῶν 711.000, κατετέθη εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων 'Αθηνῶν, δι' ἐκδόσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 568171/18.12.79 γραμματίου συστάσεως παρακαταθήκης, ὅπερ κατετέθη εἰς τὸν Συμβ/φον 'Αθηνῶν 'Ελευθ. Χατζηελευθερίου, συνταγείσης τῆς ὑπ' ἀριθ. 2724/18.12.1979 Πράξεώς του καταθέσεως.

'Εν 'Αθήναις τῇ 9 Μαΐου 1980

'Ο Πληρεξούσιος Δικηγόρος
ΝΙΚΟΣ ΠΛ. ΣΟΥΒΛΗΣ

('Αριθ. τριπλ. 35766/80, τοῦ Δημ. Ταμείου Εἰσ. 'Αθηνῶν)